

מ"י 950/05/21 - מדינת ישראל נגד בנימין וייסבלאי

בית משפט השלום בראשון לציון

מ"י 950-05-21 מדינת ישראל נ' וייסבלאי
ה"ת 53255-05-21 וייסבלאי נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 567100/2020

בפני כבוד השופט טל ענר
המבקשת:
מדינת ישראל
נגד
בנימין וייסבלאי
החשוד:

החלטה

נשמעו בפני בקשת המדינה להארכת תוקף תנאי שחרור בערובה (מ"י 950-05-21), ובקשות החשוד להחזרת טלפונים תפוסים, וחלק מהנכסים שנתפסו מידיו (ה"ת 53255-05-21).

החשוד שימש כבחן בכיר במשרד הרישוי, שבין תפקידיו לבחון ולאשר בטיחות כלי רכב שעברו שינוי מבני או שינוי ייעוד. על פי החשד נטל החשוד שוחד בסכומים מצטברים גבוהים מגורמים בענף הרכב ובתמורה העניק אישורים ושירותים שונים שהם חלק מתפקידו, לעיתים תוך גרימת סיכון עקיף כגון בדרך של חתימת אישורי בטיחות מבלי לבדוק את כלי הרכב. על פי החשד הפעילות הפלילית היתה שיטתית ונמשכה לאורך שנים.

1. הבקשה להארכת תנאי הרחקה ואיסור עיסוק

החשוד נעצר לחקירה ושוחרר ביום 4.5.2021 בתנאים שכללו הרחקה ממשרד התחבורה ואיסור עיסוק (להלן: **התנאים**). תנאים אלה הוארכו בהסכמה פעמיים ועתה מתבקשת הארכתם בשלישית.

עיינתי בנספח סודי מפורט, ובקלסר ראיות גולמיות מתיק החקירה ושוכנעתי כי קיים חשד סביר בעוצמה גבוהה לביצוע העבירות על ידי החשוד. זוהי נקודת המוצא לדיון בשלוש הבקשות. עוד שוכנעתי כי מדובר בחקירה שמתנהלת בתנופה רבה, שבוצעו במסגרתה עשרות פעולות חקירה מהותיות, באופן רציף ולרבות בעת האחרונה.

המבקשת טוענת כי החשוד עבד בתפקיד מפתח בכיר במשרד הרישוי, ותפקיד זה איפשר את ביצוע העבירות. לשיטתה, החזרת החשוד לתפקיד הדורש ממנו לפקח על בטיחות כלי רכב מקימה סכנה לציבור נוכח החשד, ועשויה להקל על ביצוע עבירות דומות. בנוסף - כך המבקשת - חזרתו למשרד הרישוי מעוררת חשש לשיבוש החקירה, זיהומה, והשפעה

על עדים שרבים מהם קשורים בפרשה ועשויים לשמש כעדים.

החשוד ביקש מבית המשפט לבחון את עוצמת החשד נגדו, האם הוא מבוסס על עדי מדינה או על עדויות אובייקטיביות, וסבור כי עם התארכות התקופה הופכים תנאי ההרחקה לבלתי מידתיים. לטענתו יש לבחון האם טענת החשש לשיבוש אינה טענה בעלמא.

לאחר עיון בחומר שוכנעתי כי ישנה הצדקה מובהקת להמשך תחולתם של תנאי ההרחקה. כפי שצוין לעיל החשד נכון לעת הזו הוא בעוצמה ניכרת והוא מצייר תמונה מטרידה ביותר של עובד ציבור שנטל שוחד לאורך תקופה ממושכת ובאופן שיטתי תוך שימוש (מסכן חיים לעיתים, נוכח המאטריה בה עסק) בסמכויות רגולטריות שהיו בליבת הגדרת תפקידו.

דומה כי התנאים, ובפרט תנאי איסור העיסוק לפי סעיף 48(א)(10), כמו נוצרו למקרים דוגמת המקרה שבפניי, בהן העבירות קשורות קשר הדוק כל כך לעיסוקו של החשוד ולהגדרת תפקידו. התנאים משרתים הן את עילת ההגנה על בטחון הציבור ומניעת ביצוע עבירות נוספות, והן את הפחתת החשש לשיבוש.

אשר על כן הבקשה מתקבלת - התנאים יוארכו כמבוקש עד ליום 14.11.2021.

2. הבקשה לשחרור כספים שנתפסו מחשבון הבנק של החשוד

עניינה של בקשה זו בעתירת החשוד לשחרר חלק מהנכסים שנתפסו בידו בשל חסרון כס, מכוח עקרון המידתיות.

מהנתונים שהונחו בפניי עולה כי היקף התפיסה הכלכלית (כ-3.8 מיליון ₪) נמוך בהרבה מההיקף הכלכלי המשוער של העבירות כעולה מהנספח הסודי. על עוצמת החשד עמדתי לעיל וקיימת אף עילת תפיסה - למטרת חילוט עתידי אם וכאשר יורשע החשוד. הטענות בדבר חסרון כס לא נתמכו בתצהיר או ראיה אחרת ואין מתיישבות עם ראיות בתיק החקירה המעידות בין השאר על ניסיונות להברחת או הסתרת נכסים.

הבקשה להחזרת תפוסים נדחית אפוא.

3. הבקשה להחזרת טלפונים סלולריים

המבקשת מתנגדת להשבת התפוסים האמורים, למרות העובדה שיש בידה עותק פורנזי מלא שלהם, וחרף הצהרת המשיב כי הוא מוותר על טענה עתידית ל"כלל הראיה הטובה ביותר". המבקשת סבורה כי חומר המשב שנפרק מן

הטלפונים עשוי לשמש גם נגד צדדים אחרים, ואלה לא ויתרו על כלל הראיה הטובה ביותר.

"כלל הראיה הטובה ביותר" נשחק מאוד ברבות השנים בפסיקת בתי המשפט (ר' למשל דברי כב' השופט שהם בע"פ 4481/14 בראונלי נ' מדינת ישראל). בפרט נכונים הדברים בכל האמור לחומרי מחשב, שבהם הראיה המועתקת זהה לחלוטין לראיית המקור. על מנת להגיש ראיה דיגיטלית שהיא העתק של חומר מחשב, די בהצגת בטעם המניח את הדעת, ובראיות שאכן ההעתק זהה למקור. חזקה על היחידה החוקרת שתיעדה במסמכים ודו"חות את האופן העתקת חומרי המחשב ואת העובדה שההעתק זהה למקור.

אשר על כן הטלפונים התפוסים יוחזרו למשיב לא יאוחר מיום 2.9.2021.

לסיכום:

א. תנאי השחרור יוארכו כמבוקש עד ליום 14.11.2021.

ב. הבקשה להשבת כספים מחשבון הבנק - נדחית.

ג. הבקשה להחזרת טלפונים תפוסים - מתקבלת.

חומר שהועמד לעיוני יוחזר למבקשת במזכירות בית המשפט.

המזכירות תתייק ההחלטה במערכת נט-המשפט בשני התיקים שבכותרת.

ניתנה היום, כ"ב אלול תשפ"א, 30 אוגוסט 2021, בהעדר
הצדדים.